

Η προσφυγική Νέα Κίος Αργολίδας τιμά την Παναγία Θεομάννα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Με κάθε λαμπρότητα τιμάται στη [Νέα Κίο Αργολίδας](#) η Απόδοση της εορτής της Κοίμησης της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ιερό Ναό όπου φυλάσσεται η θαυματουργή εικόνα της [Παναγίας της Θεομάννας](#).

Την Παρασκευή 22 Αυγούστου 2025, παραμονή της εορτής, εψαλή Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, μετ' Αρτοκλασίας και θείου κηρύγματος, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αργολίδος κ. Νεκταρίου. Ακολούθησε η λιτάνευση της θαυματουργής εικόνας της Θεομάννας, παιανιζούσης της Φιλαρμονική Μουσικής σε όλη τη κωμόπολη προς ευλογία των κατοίκων.

Κατά τις Ιερές Ακολουθίες έψαλε ο Πρωτοψάλτης του Αγίου Αναστασίου Ναυπλίου Κωνσταντίνος Ρούτουλας.

Στο τέλος του Εσπερινού ο εφημέριος του Ναού Πρωτοπρεσβύτερος π. Δημοσθένης Γάτσιος ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεκτάριο καθώς κι όσους

ήρθαν για να τιμήσουν την Παναγία τη Θεομάννα.

data-mce-type="bookmark" class="mce_SELRES_start">

Ο Πάνσεπτος Ιερός Ναός «Θεομάννας – Οδηγητριάς» Νέας Κίου θεμελιώθηκε το 1952 και εγκαινιάστηκε το 1953 υπό του μακαριστού Μητροπολίτου Αργολίδος κυρού Χρυσοστόμου Α Ταβλαδωράκη.

Ανεγέρθηκε με πολλή ευλάβεια και με δαπάνη υπό του ευσεβούς Κιώτη Εφοπλιστή Αποστόλου Κιουζέ Πεζά.

Με την προτροπή του μακαριστού Μητροπολίτου Αργολίδος κυρού Χρυσοστόμου Β' το 1975 έγινε Ενοριακός.

Η προσωνυμία «Θεομάννα» της Υπεραγίας Θεοτόκου παραπέμπει στον ομώνυμο Ιερό Ναό της «Θεομάννας» της Παλαιάς Κίου της Μικράς Ασίας.

Ο Ναός πανηγυρίζει κατά την Απόδοση της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου 23 Αυγούστου. Ένα μεγάλο πλήθος συρρέει την παραμονή στο πανηγύρι.

Μόλις ο προσκυνητής περάσει την πόρτα του καλλιμάρμαρου Ναού της «Θεομάννας – Οδηγήτριας», στη Νέα Κίο, θα αντικρύσει στο προσκυνητάρι την γλυκύτατη μορφή της βρεφοκρατούσας Παναγίας.

Η εικόνα αυτή έχει μια ιστορία γεμάτη από δραματικές περιπέτειες. Η γνήσια βυζαντινή της τεχνοτροπία δείχνει πως είναι πολύ αρχαία.

Φαίνεται έργο βυζαντινού ζωγράφου που έβαλλε όλη την τέχνη του και την ευλαβική του αγάπη για να εικονίσει την Μάνα του Θεού με το Θείο Βρέφος στην αγκάλη.

Ο Πάλαι ποτέ Σωφρόνιος Μητροπολίτης της Μητροπόλεως Νικαίας, της οποίας έδρα ήταν η Κίος, υποστήριζε ότι η πανάρχαια Εικόνα είναι μια από τις τρεις Οδηγήτριες, που αγιογράφησε ο Απόστολος Λουκάς.

Κάποια παράδοση αναφέρει ότι ένας καλόγερος με το όνομα «Νικαεύς», την μετέφερε κατά το 1262 από την Πόλη στην Κίο, δηλαδή ένα χρόνο μετά την απελευθέρωση της Πόλης από τον ζυγό των Φράγκων σταυροφόρων. Και την εναπέθεσε σε Ναό άξιο να την δεχθεί.

Η ίδια παράδοση μας διηγείται ότι, όταν αργότερα κήκε ο Ναός, η εικόνα της Θεομάννας βρέθηκε κάτω από τα ερείπια και τα αποκαΐδια ανέγγιχτη, χωρίς να

χάσει τίποτα από την υπερούσια χάρη της.

Πιθανότατα η πυρκαγιά που αναφέρει η παράδοση να έγινε γύρω στα 1336, όταν οι Τούρκοι, ύστερα από ηρωική αντίσταση των κατοίκων, κατέλαβαν την Κίο.

Η εικόνα της Θεομάνας, που η ζωή της φαίνεται συνυφασμένη με τις περιπέτειες της πολυβασανισμένης φυλής μας, πήρε το δρόμο της προσφυγιάς μετά την καταστροφή της Σμύρνης.

Και όταν το όραμα της ελευθερίας χάθηκε και οι άγριες χορδές κατέβαιναν από τα βουνά της Κίου μελετώντας σφαγές και διώξεις, μια ευσεβής γυναίκα του λαού που αξίζει να μνημονευθεί το όνομά της, η Μάλαμα η Μαυρουδή, κατόρθωσε μέσα στις φτωχικές αποσκευές της, κοινή μητέρα αυτή, να Την κρύψει και να Την φυγαδεύσει στην Πόλη τη Μητέρα του Θεανθρώπου.

Από εκεί ακολουθώντας το ρεύμα της Προσφυγιάς, βρέθηκε η Θεομάνα στα ελεύθερα ελληνικά χώματα και αραξοβόλησε στην Καβάλα.

Ακολούθησε πάλι μια σειρά περιπλανήσεων, κατά τις οποίες η Κεχαριτωμένη έχασε την αργυρόχρυση στολή Της , χωρίς όμως να χάσει τίποτε απ' το παρήγορο χαμόγελο και τη θεϊκή Της Χάρη.

Όταν επί τέλους και οι Κιώτες της διασποράς έριξαν άγκυρα στη φιλόξενη παραλία του Αργολικού, στη γειτονιά της πανάρχαιας πόλης του Άργους, η πρώτη τους σκέψη ήταν να καλέσουν κοντά τους την άστεγη Μάνα, την αγαπημένη τους Παναγία.

Από την Θεσσαλονίκη, όπου είχε προσωρινά καταφύγει. Την παρέλαβε μια επιτροπή ευσεβών τέκνων της Κίου και Την συνόδευσε στο ταξίδι Της προς την νέα Της Πατρίδα.

Άνδρες, γυναίκες με τα βρέφη στην αγκαλιά, παιδιά, γριούλες ντυμένες τα γιορτινά τους, με τον Ιερέα Τους Αρχιμανδρίτη Νίκανδρο Πινάτση, επικεφαλής φέροντα τα χρυσά του τα Άμφια, με τα εξαπτέρυγα και τους ψάλτες έσπευσαν στο Σταθμό του Άργους να Την υποδεχθούν, ακολουθούμενοι υπό πλήθος ευσεβών Αργείων.

Και την υποδέχθηκαν γονατιστοί με δάκρυα στα μάτια ψάλλοντας: «Χαίρε η Κεχαριτωμένη η των απηλπισμένων ελπίς και των πολεμουμένων βοήθεια»

